

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾತೆ, ಮಹಾತ್ವ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮೆ
 ಈ ಮೂರಿಗಿಂತ ಬೇರೇನೂ ದೊಡ್ಡದಿಲ್ಲ:
 ಈ ಮೂರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು.
 ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತೆಯ, ಯೋವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮರ ಹಾಗೂ
 ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕು.
 ಮಾತೆಯ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ,
 ಯೋವನದಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದಾಗ ಮಹಾತ್ಮರು
 ಉಪದೇಶ ನೀಡಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಪರಮಾತ್ಮೆ
 ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.
 ಮಾತೆ, ಮಹಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಇವರೇ
 ಜೀವನವಾಗಿದ್ದಾರೆ.
 ಧರ್ಮ, ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಗಳಿಂದ
 ಈ ಮೂರು ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಅವು ಕೇವಲ
 ಕಾಗದದ (ಚೂರು) ರದ್ದಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಸೈದ್ಧಾನ್ಯದ ಹಾದಿ ಕರ್ತಿಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಲು
 ಸಾವಿರ ಜನರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ಆದರೆ ಕೇವಲ ನೂರು ಜನರು ಮಾತ್ರ, ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ.
 ಉಳಿದವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.
 ಹೊರಟ ನೂರು ಜನರಲ್ಲಿ
 ಕೇವಲ 10 ಜನರು ಮಾತ್ರ, ಗುರಿ ತಲುಪುತ್ತಾರೆ.
 90 ಜನರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿತ್ತಾರೆ.
 ತಲುಪಿದ 10 ಜನರಲ್ಲಿ
 ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ, ಸೈದ್ಧಾನ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.
 ಉಳಿದ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ದಂಡಗೆ ಒಂದರೂ
 ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.
 ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸೈದ್ಧಾನ್ಯ ಒಂದೇ ಎಂದು.
 ನೆನೆಪಿರಲಿ; ಸೈದ್ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ದಣೆವೇನೋ ಆಗುತ್ತದೆ;
 ಆದರೆ ಅದು ಸೋಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೊಯೋದಯ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು
ಬಿಟ್ಟೇಳಬೇಕು.

ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತಲೆಗೆ ಪಾಪ ಏರುತ್ತದೆ.

ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಾದ ಮಹಿಳೆಯರು
ಸೊಯೋದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎದ್ದುಬಿಡಬೇಕು.
ಲಕ್ಷ್ಮಣ(ಪುರುಷ) ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಎದ್ದರೂ ಒಂದು ಬಾರಿ
ನಡೆದೀತು, ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ(ಸ್ತ್ರೀ) ತಡವಾಗಿ ಏಳುವುದು
ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸರಿಯಲ್ಲ-ನಡೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ;
ಯಾವ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪುರುಷನ ಜೊತೆ ಸ್ತ್ರೀಯು
ಸಹ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೆ ಮಲಗಿಯೇ ಇದ್ದಿದ್ದಾದರೆ
ಆ ಕುಟುಂಬಗಳ ಧನಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಎದ್ದು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

ಒಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು-ನಿಮ್ಮವರು ಎಂಬುವವರು
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಏನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದೆಯೋ ಆದು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇದೆ.
ಆದು ನಿಮ್ಮ ಅಮಾನತ್ತು-ಆಸ್ತಿ:
ಮಗನಿದ್ದರೆ ಆತ ಸೊಸೆಯ ಆಸ್ತಿ:
ಮಗಳಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅಳಿಯನ ಆಸ್ತಿ:
ಶರೀರವು ಸೃಶಾನದ ಹಾಗೂ ಜೀವನವು ಸಾವಿನ
ಆಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಮಗ ಸೊಸೆಯ ಆಸ್ತಿಯಾಗುವುದನ್ನು,
ಮಗಳು ಅಳಿಯನ ಆಸ್ತಿಯಾಗುವುದನ್ನು,
ಶರೀರ ಸೃಶಾನದ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗುವುದನ್ನು
ಹಾಗೂ ಜೀವ ಸಾವಿಗೆ ಸೋಲುವುದನ್ನು
ನೀವು ನೋಡಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ
ಅಮಾನತ್ತನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಿಂದೇ ತಿಳಿದು ಆದರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರಿ.
ಆದರ ಮೇಲೆ
ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹೋಗಬೇಡಿರಿ.

ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಎಳೆದ ಗೆರೆಗೆ ಯಾವ ಆಯುಷ್ಯವೂ
ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಜೀವನವು ಸಹ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ
ಅದರ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ.

ಯಾವಾಗ ಏನಾಗುವದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ:
ಆದ್ದರಿಂದ ನೂರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾವಿರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ‘ಇಂದು’
ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ‘ನಾಳೆ’ ಬಹಳಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.
ಸೋಮವಾರದಂದು ಜನ್ಮವಾಯಿತು, ಮಂಗಳವಾರ
ದೋಡ್ಡವರಾದಿರಿ, ಬುಧವಾರ ವಿವಾಹವಾಯಿತು,
ಗುರುವಾರ ಮಕ್ಕಳಾದವು,
ಶುಕ್ರವಾರ ರೋಗ ಪೀಡಿತರಾದಿರಿ, ಶನಿವಾರ
ಆಸ್ತ್ರೇ ಸೇರಿದಿರಿ ಹಾಗೂ
ರವಿವಾರದಂದು ಹೊರಟು ಹೋದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು
ಕೇಳುತ್ತೇನೆ -ಇದು ಜೀವನವೇ ?

ನೀವು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ವೈದ್ಯ, ವರ್ಕೆಲ, ವ್ಯಾಪಾರಿ
ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳಾಗಿರಿ.
ಆದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು
ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ.
ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗಿಂತ ಪೀಠಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವವರು
ಯಾರೋ ರೋಗಿ, ಕ್ಷಿದಾರ ಅಥವಾ ಗ್ರಹಕರಲ್ಲ;
ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮನೆಗೆ ವೈದ್ಯರಾಗಿ, ವರ್ಕೆಲರಾಗಿ ಅಥವಾ
ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ;
ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಮಗನ, ಪತ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಹಾಗೂ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ನೀರೀಕ್ಷಣೆ ಇದೆ.
ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ
ತಂದೆಯಾಗಿ, ಪತಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ
ಮಗನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಂದಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿರಿ.

ನಾಲ್ಕು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಮನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
 ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನಿಗಂತ, ನಾಲ್ಕು ಕೆಲಸಗಾರರ
 ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಸ್ವತಃ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು
 ಮಹಾಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಕುಳಿತ ಮನುಷ್ಯ
 ಬಹು ಬೇಗನೆ ಮುದುಕನಾಗುತ್ತಾನೆ.
 ಮನುಷ್ಯ ದಣೀದು ಯಾವಾಗ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಆಗ
 ಆತನ ಮೇಲೆ ರೋಗಗಳು ಬಂದು ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತವೆ.
 ಸೇವೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆಯೂ
 ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುಬೇಡಿ,
 ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಉತ್ತಮ
 ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿರಿ.
 ದಣೀದು ಕುಳಿತುಬಿಡುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಅದೃಷ್ಟವು
 ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳಿಯ ದೃಢಕಾರ್ಯರಾಗಿಯೂ
 ವಿಕಲಾಂಗನ ಹಾಗೆ ಯಾಕೆ ಆಗುತ್ತೇರಾ ?

ಇಂದನ ಜೈನ ಸಮಾಜದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ
ಸಂಖಾರ- ತಮ್ಮನ್ನು ಶಾಖಾಹಾರಿಯನ್ನಾಗಿ
ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
 ಮಹಾವೀರರ ಮೋಕ್ಷದ ನಂತರ ಈ 2500 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ
 ಜೈನ ಸಮಾಜ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ವಿಭಜನೆಯಾಗಿದೆ.
 ಆ ವಿಭಜನೆ ದಿಗಂಬರ ಜೈನ ಮತ್ತು ಶೈತಾಂಬರ ಜೈನ
 ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆಧವಾ ತೇರಾಪಂಥಿ ಜೈನ ಮತ್ತು
 ಬೀಸೌಪಂಥಿ ಜೈನ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ
 ಮುಂದೆ ಆಗುವ ವಿಭಜನೆ. ದಿಗಂಬರ ಜೈನ-ಶೈತಾಂಬರ
 ಜೈನ ಎಂದಾಗಲೀ, ತೇರಾಪಂಥಿ ಜೈನ-ಬೀಸೌಪಂಥಿ ಜೈನ
 ಎಂದಾಗಲೀ, ಸಾಫಿಕವಾಸಿ ಜೈನ-ಮಂದಿರ ಮಾರ್ಗ ಜೈನ
 ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಾಗಲೀ ಆಗದೆ-ಶಾಖಾಹಾರಿ
 ಜೈನ-ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಜೈನ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ.
 ಹೀಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮಹಾವೀರ
 ನಮ್ಮನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸಿಲಾರ ಎನ್ನುವುದು ನೆನಪಿರಲಿ.

ಇಂದು ಜಾಹೀರಾತು ಮತ್ತು ಮಾಕೇಂಟಿಂಗ್‌ನ ಕಾಲ.
 ಯಾವುದೇ ಅಂಗಡಿಯ ಪಸ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿ
 ಅದರ ಪ್ರಾಕ್ತಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಜಾಹೀರಾತು
 ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಆ ಅಂಗಡಿ ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ.
 ಜೈನಧರ್ಮ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿರಲು ಇದೇ ಕಾರಣ.
 ಜೈನ ಧರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದೆ.
 ಆದರೆ ಆದರ ಪ್ರಾಕ್ತಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮಾಕೇಂಟಿಂಗ್
 ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ.
 ಅಹಿಂಸೆ, ಅನೇಕಾಂತ ಮತ್ತು ಅಪರಿಗ್ರಹಗಳಂತಹ
 ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತ
 ‘ಜೈನ ಧರ್ಮ’ವು - ‘ಜನ ಧರ್ಮ’ವಾಗುವ
 ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.
 ಆದರೆ ಅದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ-ಪ್ರಸಾರವಾಗದ
 ಕಾರಣ ಅದು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದೆ.

ಸಭೀ ಫೋಟೋ ಕೃಷ್ಣಾ ರತ್ನಾಮೀ

ಶ್ರೀ ಪಾಠ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡಿ,
ಕೆಲಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ
ಹಾಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ಆರಾಮವಾಗಿರಿ ಸಾಕು.
ಸಂಜೀ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ
ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರಬೇಡಿ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಯಿಂದ
ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮನೆಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ
ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ. ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರೋ ಆವಾಗ ಅಲ್ಲಿ
ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿ.
ಅರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ.
ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವು ಕೆಡುತ್ತದೆ.
ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ ಗುಡಿಸುವುದೇ
ಆಗಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಆನಂದದಿಂದ ಮಾಡಿರಿ.

ಒನ ಹೇಳಾರೆ ! ‘ಹತ್ತು ಭೂತಗಳು ಸತಾಗ್ ಒಂದು ಪ್ರೇತ
 ಹುಟ್ಟತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಹತ್ತು ಪ್ರೇತಗಳು ಸತಾಗ್
 ಒಬ್ಬ ‘ಕಲಿಯುಗ’ದ ನಾಯಕ ಹುಟ್ಟತಾನೆ’ ಎಂದು.
 ಹಾಗೇ ನೋಡಿದರೆ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು
 ಸಾಮಂಜಸ್ಯತೆ ಇದೆ.
 ನಾಯಕನು ಸಹ ಪದವಿಯಿಂದ ಚ್ಯಾತನಾದರೆ
 ‘ಭೂತ’ನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.
 ಉದಾ-ಭೂತಪ್ರಾವ್ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಭೂತನಾಗುವಂತೆ
 ಆದರೆ ಕಣ್ಣಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಯಕನು ಸಹ
 ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದನಂತರ ಎಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ ?
 ಭೂತವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಭೂತವೇ ಬೇಕು.
 ಹಾಗೂ ನಾಯಕನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
 ಮುನಿ ತರುಣಸಾಗರರಂತಹ ‘ಅವಧೂತ’ರೇ ಬೇಕು.
 ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮಾತನಾಡುವವರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವಂತವರ ನೇತೃತ್ವ ಬೇಕು.

ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಸಾರಿ ಕಣ್ಣೀರು ಬರುತ್ತದೆ.
 ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಗಳನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟಾಗ,
 ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಮಗ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ.
 ಪತ್ತಿ ಆಯ್ದುಯಿಂದ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ.
 ಆದರೆ ತಾಯಿ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಸಿಗುವಂತಹಗಳು.
 ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯ್ದುಯಿಂದ ಸಿಗುವವಳಿಗಾಗಿ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ
 ಸಿಗುವವಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬಾರದು.
 ನೀವು ಚಿಕ್ಕವರಿದಾಗ ತಾಯಿಯ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ವದ್ದೆ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ದೊಡ್ಡವರಾದಾಗ ತಾಯಿಯ
 ಕಣ್ಣನ್ನು ವದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತೇರಿ.
 ಎಂದರೆ ನೀವು ಎಂತಹ ಮಗ ? ನೀವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
 ಮೋದಲ ಬಾರಿ ಉಸಿರಾಡಿದಾಗ ತಂದೆ-
 ತಾಯಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದರು. ಈಗ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು
 ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ
 ನೀವು ಅವರ ಬಳಿ ಇರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಲಾಟಿರಿ ಎತ್ತಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಬರದಿದ್ದರೆ, ನೀವು
 ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.
 ಮನು ಜನಿಸಿತು, ಹುಡುಗ ಹುಟ್ಟುವನೆಂದು ನೀವು
 ಯೋಚಿಸಿದ್ದಿರಿ, ಆದರೆ ಹುಡುಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ
 ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಹಾನಿಯಾದರೆ ನೀವು
 ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅರೇ ! ಸಹೋದರ,
 ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಕೈ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
 ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರರು “ಮನುಷ್ಯನು ಸಮ್ಮಾನ
 ದರ್ಶನ, ಜ್ಞಾನ, ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಭೃಷ್ಟನಾದಾಗ
 ಆತನ ಅದೃಷ್ಟ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
 ಕಬೀರರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,
 “ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಿಂದ ಪೀಠಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ
 ಯಾವಾಗ ಹೋರಣ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ದಿನದಿಂದ
 ಆತನ ಅದೃಷ್ಟ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ.”

ಚೆಟಿ ಹೇಗೇ ಇರಲಿ ಅದು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದೇ. ಮಂದಿರಕ್ಕೆ
 ಹೋಗುವುದು, ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುವುದು, ಸತ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ
 ಇರುವುದು-ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹ ‘ಚಟ್ಟ’ವಾಗಲು
 ಬಿಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಎಂದಿಗೆ ಇವು ಚಟ್ಟಗಳಾಗಿ
 ಬಿಡುತ್ತವೆಯೋ ಆಗ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುವ
 ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
 ನಿಮಗೆ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವುದು ಚಟ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು
 ಮಧ್ಯಪಾನದಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.
 ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವುದು ಚಟ್ಟವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ- ಕೇವಲ
 ಹೋಕಿಗಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು
 ಚಹಾಪಾನಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಲೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ
 ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣಾವಿದೆ.
 ಮಧ್ಯಪಾನವನ್ನು ಅದರ ಯಜಮಾನನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ
 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ.
 ಅದರ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ಸೆಫಲ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಒಂದು ಪ್ರೇರಕ ಸೂತ್ರ-
ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬದುಕಿ, ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ನೋಡಿ
ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಹಾಗೂ
ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ.

ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಸ್ಕೂಟರ್ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಸೆಣ್ಣ ಸೈಕಲ್
ಮೇಲೆ ಇರಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಕಾರಿನ ಮೇಲೆ ಬೇಡ.
ನೀವು ಸುಖವಾಗಿರಲು ಇಷ್ಟು ಸಾಕು. ದೊಡ್ಡವರಿಂದ
ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಏಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಹಾಪುರುಷರು ಕೇವಲ
ಪ್ರಾಚೀ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವವರಲ್ಲ, ಪ್ರೇರಣೆ
-ನೀಡಲು ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಬೇಕು,
ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂದಿಗೂ ವ್ಯಾಘವಾಗುವದಿಲ್ಲ;
ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೂ
ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಗ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ
ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಬಹುದು.

ಗಳಿಯ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಸಂಗ ಬಿಡಬಹುದು.

ಧರ್ಮದ ಶತ್ರುಗಳು ನಾಸ್ತಿಕರಲ್ಲ, ಆದರೆ 'ನಾಸ್ತಿಕರೇ'
ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಧರ್ಮದ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು.

ಈ ಧರ್ಮದ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು
ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದಷ್ಟು ನಾಸ್ತಿಕರು ಕೆಡಿಸಿಲ್ಲ.
ಹರಳು-ಕಲ್ಲುಗಳು ವಜ್ರದ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿವೆಯೇ ? ವಜ್ರಕ್ಕೆ
ನಕಲಿ ವಜ್ರವೇ ಶತ್ರುವಾಗಿದೆ-ಇದು ಸತ್ಯ. ಇಂದು
ಖಿಜಾನೆಗೆ ಕಳ್ಳಿರಿಂದ ಭಯವಿಲ್ಲ;

ಅದರ ಕಾವಲುಗಾರರಿಂದಲೇ ಭಯವಿದೆ.
ದೇಶಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶದೂರೀಹಿಗಳಿಂದ
ಅಪಾಯವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಸ್ತಿಕರಿಂದ
ಭಯವಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮದ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಂದ ಭಯವಿದೆ.

ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹುಬ್ಬಾಟವನ್ನು
ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟಿರುವವರೇ ಧರ್ಮದ
ನಿಜವಾದ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂತರು-ಮುನಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ-ಮನೆಗೆ
 ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು, ಅವರ ಸೇವ
 ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದಿಸುವುದು ಸದ್ಗುಹಣ್ಣರ
 ಶಾಶ್ವತ ಧರ್ಮ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಂತರು,
 ಮುನಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ-ನಗರದಲ್ಲಿ ಉಲಿಯುವುದೇ
 ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.
 ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಂತರು-ಮುನಿಗಳು ನಿಮ್ಮೂರಿನ ಮೂಲಕ
 ವಿಹಾರ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡಿ.
 ಸಹಜ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಬಿಳಿಕ್ಕಾಡಿ.
 ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮಂತಹ ಯಾವುದೋ ಭವ್ಯಾತ್ಮನ
 ಕಲ್ಯಾಣ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಗುರು
 ದೀಪವಿದ್ದಂತೆ. ದೀಪದ ಕಾರ್ಯ ಹಣತೆಗಳ ಬತ್ತಿಯನ್ನು
 ಪ್ರಜ್ಞಲಿತ ಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ,
 ಹಾಗೆಯೇ ಸದ್ಗುರು ಭವ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಮುಂದೆ
 ಹೋಗಲು ನೆರವಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಬೀರೆಡಿ ಮತ್ತು ಸಿಗರೇಟು ಕೇವಲ ಮಾನವನಿಗೆ
 ವಿಷವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ, ಮದ್ದ ಇಡೀ
 ಮಾನವತೆಗೆ ವಿಷವಾಗಿದೆ. ನದಿ, ಕೆರೆ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ
 ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತವರಿಗಂತ ಅನೇಕ ಪಟ್ಟು ಜನ ಮದ್ದದ
 ಚಿಕ್ಕ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತಿದಾರೆ.
 ಈ ದ್ರಾಕ್ಷ ಹಣ್ಣಿನ ಮಗಳು (ಮದ್ದ) ಎಷ್ಟು ಮಾತೆಯರ
 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆನ್ನುವುದು
 ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ‘ಮದ್ದ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ
 ಈ ಒಂದು ವಸ್ತು ಇರದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಭೂಪಟವೇ
 ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು.
 ಮದ್ದದ ಅಮಲು-ವೃಕ್ಷ, ಪರಿವಾರ, ಸಮಾಜ, ದೇಶ
 ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ದಿಕ್ಕು ಮತ್ತು ದೇಶ ಎರಡನೂ ಕೆಡಿಸಿದೆ.
 ಮದ್ದ ಕುಡಿಯುವಿರಾದರೆ “ಈಗ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ
 ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಿರಿ.

ನಾನು ದೊಡ್ಡವನು ಎಂದು ಗೃಹಸ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
 ‘ನಾನು ದೊಡ್ಡವನು’ ಎಂದು ಸಾಧುವೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
 ಆದರೆ ನನ್ನ ಅನಸಿಕೆ ಎಂದರೆ.

ಗೃಹಸ್ಥನೂ ದೊಡ್ಡವನಲ್ಲ, ಸಾಧುವೂ ದೊಡ್ಡವನಲ್ಲ,
 ಆದರೆ ಈ ದೊಡ್ಡಸಿಕೆಯ ಜಂಟಾಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳದೆ ದೂರ
 ನಿಂತಿರುವವನೇ ದೊಡ್ಡವನು.

‘ಗೃಹಸ್ಥ’ ಮತ್ತು ‘ಸಾಧು’ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ,
 ಏಕೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳು.

23 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಗೃಹಸ್ಥನು ಸಾಧುವಿನ ಮೇಲೆ
 ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿದ್ದರೆ 1 ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಸಾಧು
 ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ಗೃಹಸ್ಥನ ಮೇಲೆ
 ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಶಾವಕ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಮುನಿ ಧರ್ಮ ಧರ್ಮವೆಂಬ
 ರಥದ ಚಕ್ರಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಯಾವುದೇ ರಥ
 ಒಂದೇ ಚಕ್ರದಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲಾರದು.

ಹಿಂದೂಗಳು ಮತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಈ ದೇಶದ ಎರಡು
 ಕಣ್ಣಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಈ ಎರಡೂ ಜನಾಂಗಗಳು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು
 ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹಲವಾರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ
 ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಸೇರಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟು ಸಹ ಜೀವನ
 ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ ಈ ದೇಶದ
 ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ?
 ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ. ನೀವು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ
 “ರಮ್ಭಾಜಾನ್” ಎಂದು ಬರೆದಾಗ
 (ರಾಮ)ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಾ ಹಾಗೂ ಹಿಂದೂಗಳ
 ಹಬ್ಬ ದೀಪಾವಳಿಯನ್ನು ‘ದೀವಾಲಿ’ ಎಂದು ಬರೆದಾಗ
 (ಅಲಿ) ಎಂದು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?
 ‘ರಮ್ಭಾಜಾನ್’ನಲ್ಲಿರುವ ‘ರಾಮ’ ‘ದೀಪಾವಳಿ’ಯಲ್ಲಿ
 ಅಡಗಿರುವ ‘ಅಲಿ’ ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಾಳುವ ಸಂದೇಶ
 ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಮನ ಭಕ್ತರು ಹಾಗೂ ರಹಿಮನ
 ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ
 ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ
 ಈ ದೇಶವು ಸ್ವಗ್ರಹಿತ ಸುಂದರವಾಗುವುದು.

ಸ್ವಾನವು ಉರಿನ ಹೋರಗೆ ಇರದೇ ಉರಿನ ಮಧ್ಯ
 ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡೂವ ಚೌಕದಲ್ಲಿರಬೇಕು.
 ದಿನನಿತ್ಯ ಜನರು ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುವ
 ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ
 ಜನರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುವಾಗ ಅಲ್ಲ
 ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಶವಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯ ಸುಟ್ಟಿ
 ಶವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸಾವಿನ ಕಲ್ಪನೆ
 ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
 ಪ್ರತಿಶತ 40 ರಷ್ಟು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧದ
 ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇಂದಿನ ಮನುಷ್ಯ
 “ನಾಳಿ ನಾನೂ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ”
 ಎನ್ನುಪ್ರದನ್ನು ಮರೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನೀವೂ ಸಹ, “ಒಂದು ದಿನ
 ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಯಲೇ ಬೇಕು”
 ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಆ ಸಾಯುವವರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು
 ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಏತು ಮಾಂಸದ ರಪ್ತಿ ವ್ಯಾಪಾರ ದೇಶದ ಅಧ್ಯ
 ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
 ಮಾಂಸದ ರಪ್ತಿ ಭಾರತದ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಖರ್ಚಿ ಪರಂಪರೆಯ
 ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಯಾಗಿದೆ.
 ಸರ್ಕಾರ ಮಾಂಸದ ರಪ್ತಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೂಡಲೇ
 ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದ್ದರೆ,
 ಸಂತರೂ-ಮುನಿಗಳೂ ಆದ ನಾವು
 ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಆ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.
 ದೇಶದಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ರಪ್ತಿ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು
 ಎನ್ನುಪ್ರದಾದರೆ- ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯ
 ರಪ್ತಿ ಮಾಡಲಿ ಹಾಲು ಮತ್ತು ತುಪ್ಪವನ್ನು ರಪ್ತಿ ಮಾಡಲಿ.
 ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಭೂಪ್ರ
 ನಾಯಕರನ್ನು ರಪ್ತಿ ಮಾಡಲಿ. ಇದರಿಂದ
 ಈ ದೇಶ ಸ್ವಯಂ ಭೂಷಾಭಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವಿಸುವುದಾದರೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರಿ.
 ಸಾಯುಪುದಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿರಿ.
 ಏಕೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪ ಜೀವಿಸಿರುವವರು ಅಧ್ಯವಾ
 ಸತ್ತಂತಿರುವವರು ಮನೆಗೂ ಅಧ್ಯವಾ ಅಗಸನ ಒಟ್ಟೆ
 ಒಗೆಯುವ ಹಳ್ಳಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ
 ಕತ್ತೆಯಂತಿರುತ್ತಾರೆ.
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಹಗಲಿನ ಕೆಲಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲು
 ಹೊದ್ದು ಮಲಗುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿಯ ವಿರಾಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ಎವಿಧ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.
 ಇದು ಸರಿಯೇ ? ಇಂದು ಜಾಗರಣಯ ಮೇಲಾಗಲೇ
 ಅಧ್ಯವಾ ನಿದ್ದೆಯ ಮೇಲಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲ.
 ಜಾಗರಣಯಿಂದಿರಲು ಅಲಾರಮ
 ಬಾರಿಸಬೇಕು-ನಿದ್ದೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ನುಂಗಬೇಕು.
 ಭಾರತದಂತಹ ‘ಧರ್ಮವೇ ಪೂರ್ಣ’ ಎನ್ನುವ ದೇಶಕ್ಕೆ
 ಇದು ಶುಭ ಸೂಚಕವಲ್ಲ !

ಸೂರ್ಯನು ಹುಟ್ಟುವ ಮತ್ತು ಮುಳುಗುವ ಸಮಯ
 ನಿಶ್ಚಯಾಗಿದೆ. ರೈಲುಗಳ-ಬಸ್ಸುಗಳ ಆಗಮನ-
 ನಿರ್ಗಮನದ ಸಮಯವೂ ನಿಶ್ಚಯಾಗಿದೆ.
 ಆದರೆ ಜೀವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಿಶ್ಚಯಿಲ್ಲ:
 ಜೀವದ ಗಾಡಿ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಡಬಹುದು,
 ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊರಡಲು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ.
 ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಇರದಿದ್ದರೆ ವಿಷಯವು ಗಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
 ಮನ ಪಾಠವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದ ಮನು ಮಾತ್ರ, ಶಾಲೆಗೆ
 ಹೋಗಲು ಹೆದರುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು
 ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಾತ್ರ, ಆದಾಯಕರ
 ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾನೆ.
 ಸಾವು ಹತ್ತಿರ ಬರುವಾಗ, ಹೊರಡುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದೇ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ
 ಅಳುತ್ತಾನೆ-ಬೇರಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ‘ನಾನೇ ಈ ದೀಪ
ಹಚ್ಚಿದೆ’ ಎನ್ನುವ ಅಹಂಕಾರ ಬೇಡ.

ಅರೆ ! ನೀನೇನು ದೀಪ ಹಚ್ಚಬಲ್ಲೇ ?

ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು
ದೀಪಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ
ಚಂದ್ರನು ಉರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ನಿನ್ನ ದೀಪ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರಿಗಂತೂ
ಪ್ರತಿಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯಾಗಲಾರದಲ್ಲವೇ ?

ಹಾಗಾದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಏಕೆ ?

“ಹೇ ಪ್ರಭು ! ನಾನು ನದಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಸಾಗರವನ್ನು
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ದೀಪದಿಂದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಆರತಿ
ಎತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” “ಹೇ ಪ್ರಭು ! ನಿನ್ನದನ್ನೇ ನಿನಗೆ
ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಇಷ್ಟ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು !

ગુજરાતી પ્રવાસ

દામોદર-સત્તીનગ્ર
16-22 માર્ચ, 03

હાર્દિકાબદી-સત્તીનગ્ર
1-22 અપ્રેલ, 03

**50 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ 'ಉಟ'ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು
ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕು.**

100 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮನೆಯನ್ನು ಕೆಡವಬೇಕು.

500 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮಂದಿರ - ಮಸೀದಿಗಳನ್ನು
ಬೀಳಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು ಹಾಗೂ 1000 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ
ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

(50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಉಟದ ಏಕತಾನತೆ ರುಚಿಯನ್ನು
ಹದಗೆಡಿಸಿರುತ್ತದೆ.) 100 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ
ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಹಳೆಯದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

500 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಂದಿರ-ಮಸೀದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲ
ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತವೆ. 1000 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ
ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ (ರೂಢಿವಾದ ಕಂದಾಚಾರಗಳಿಂದ)
ಕೊಳೆ-ಗಲೀಜು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿ
ಹೀಗೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ
ನೀಡದಂತಾಗಿವೆ.

ಇಂದು ‘ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್’ ಯುಗ ನಡೆಯುತ್ತಲಿದೆ.
 ಮೇಲೆ-ಕೆಳಗೆ, ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್.
 ಬಟ್ಟೆ, ಒಡವೆಗಳ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಸ್ವರ್ಥಯಲ್ಲಿ ಈಗ
 ಮತ್ತೊಂದು ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದು
 ಸ್ವಭಾವದ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್.
 ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಹಾಗೂ ವಾತಾವರಣದ
 ಅನುಸಾರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ
 ನೀವು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ
 ಜಗತ್ತು ನಿಮಗೆ ಇರಲು ಅರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ;
 ನಿಮ್ಮದುರಿಗೆ ಎರಡೇ ಆಯ್ದಿಗಳಿವೆ;
 ಒಂದು-ನೀವು ಬದಲಾಗಿ,
 ಇಲ್ಲವೇ ಎರಡು-ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ.

ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ತನ್ನ ರಕ್ತ ಸಿಂಪಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಎದೆಯ
 ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಸಿ, ಪೋಷಿಸುವ ಮಾತೆಯಂತೆ ಭಾರತವಿದೆ.
 ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ
 ಭಾರತಕ್ಕೆ ‘ಮಾತಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
 ‘ಭಾರತಮಾತಾ’-ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ
 ‘ಮಾತಾ’ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮಾತಾ,
 ಅಮೇರಿಕಾ ಮಾತಾ-ಎಂದು ಬಹುಶಃ ಕೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ;
 ನಾನು ಮಾತೆಯರಿಗೆ-ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಒಂದು ನಿವೇದನೆ ಎಂದರೆ
 ಅವರು ತಮ್ಮ ಗಭ್ರದಿಂದ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ
 ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಲಿ.
 ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಮಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಹಾಗೂ
 ಮೂರನೆ ಮಗುವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು
 ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ‘ಭಾರತ ಮಾತೆ’ಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಿ.

ಸತ್ತನಂತರ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮತ್ತೆ ಮರೆಯಬಾರದೆಂದು ನೀವು
ಬಯಸುವುದಾದರೆ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ
ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ.

ಓದಲು ಅಹರವಾಗಿರುವ ಏನನ್ನಾದರೂ ಬರೆದಿಡಿ. ಇಲ್ಲವೇ
ಬರೆಯಲು ಅಹರವಾಗಿರುವಂತಹದನ್ನು
ಪಿನಾದರೂ ಮಾಡಿ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ
ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಬಹುಮಾಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳಿಂದ
ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ
ಆತನನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಸಮಯದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಯದ
ಓಟವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಇತಿಹಾಸವು ಆತನ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಗೋತ್ತಿಯಿಂದ
ಗಂಗಾಸಾಗರದವರಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಶವವೂ ಸಹ
ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ
ಗಂಗಾಸಾಗರದಿಂದ ಗಂಗೋತ್ತಿಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತೊವ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯಂತೂ ಇರಲೇ ಬೇಕು.
ಹುಡುಗ ಇರದಿದ್ದರೂ ನಡೆದಿತು, ಆದರೆ
ಹುಡುಗಿಯಂತೂ ಇರಲೇ ಬೇಕು.
ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಹುಡುಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ
ಬಳಿ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ:
ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಾಯಶಃ ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.
“ನಮಗಂತೂ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ:
ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ತಲೆ ಬಾಗುವ
ಇಲ್ಲವೇ ಕ್ರೇಚಾಚುವ
ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.
ಹುಡುಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದಿಸ್ತಾಳಿ.
ಕನ್ನೆ-ಮಂಗಲಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳಿ.

ಆದರೆ ಕನ್ನೆಯಾ-ವರನನ್ನು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ
ಮಂಗಲಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ:

ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಕೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆದರೆ ಎಲ್ಲ
 ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟ ಜನರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.
 ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿ ಗೋಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರ
 ಹಾಗೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.
 ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಈ ಕೆಲವೇ ಕೆಟ್ಟ ಜನರ
 ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅವರನ್ನು
 ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಹಾಗೂ
 ಒಳ್ಳಿಯ ಮನುಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಬದುಕುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
 ತೋರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ
 ಈ ಜಗತ್ತು ಸ್ವಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವುದು.
 ಧರ್ಮವು ಹಚ್ಚುವ ‘ಮುಲಾಮು’ ಆಗಿರದೇ ‘ಟಾನಿಕ್’
 ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಲೇಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ:
 ಆದರೆ ಕುಡಿದುಬಿಡಬೇಕು. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ
 ನಾವು ಧರ್ಮಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತೇವೆ-
 ಸಾಯಂತ್ರೇವ ಆದರೆ ಅದಕಾಗಿ ಬದುತ್ತಿಲ್ಲ!

ಧರ್ಮ-ಪೇಟಾ ಅಥವಾ ರುಮಾಲು ಅಲ್ಲ. ಮನೆಯಿಂದ
 ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿ ಮುಟ್ಟಿದ
 ಮೇಲೆ ತೆಗೆದು ಇಡುವಂತಹದಲ್ಲಿ:
 ಧರ್ಮ ನಮ್ಮ ಮೈ ಚರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ
 ಬೇರೆಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವು ಆಶ್ಚರ್ಯನ
 ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮವು ಪ್ರೇಮ, ಕರುಣೆ ಹಾಗೂ
 ಸದ್ಬಾಧನೆಯಾಗಿದೆ.
 ಧರ್ಮದ ಪ್ರತೀಕ ‘ರಾಮ’ ಇಲ್ಲವೇ ‘ರಹಿಮ್’
 ಇರಬಹುದು, ಕೃಷ್ಣ ಇಲ್ಲವೇ ‘ಕರೀಮ್’ ಇರಬಹುದು,
 ‘ಬುದ್ಧ’ ಇಲ್ಲವೇ ‘ಮಹಾವೀರ’ ಇರಬಹುದು. ಇವರೆಲ್ಲರ
 ಆಶ್ಚರ್ಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಒಂದೇ ಧ್ವನಿ ಇದೆ.
 ಧರ್ಮ ಗೋಡೆ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಬಾಗಿಲು ಆದರೆ ಗೋಡೆ
 ಧರ್ಮವಾದಾಗ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಭಾರ ಎಸೆಗಲು
 ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆ ಗೋಡೆ
 ಮಂದಿರದ ಅಥವಾ ಮಸೀದಿಯದೇ ಏಕೆ ಆಗಿರಬಾರದು ?

ನೀವು ಒಬ್ಬ ವಿದೇಶಿ ಆಗಿದ್ದೀರಾ. ಒಂದು ದಿನ ನೀವು
 ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ
 ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ. ಪ್ರವಾಸಿಯು
 ಎಚ್ಚರಿಕೆ - ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆತ
 ಯಾರೋಂದಿಗೂ ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲ:
 ಎಲ್ಲರ ಸಿಹಿ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ.
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ತಾನು ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆನ್ನುವ ಪ್ರಜ್ಞ
 ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಆತ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೀ ತನ್ನ
 ಮನೆ-ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ
 ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ
 ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಭಗವಂತನ ಮನೆಯಿಂದ
 ಬಂದಿದ್ದೀರಾ ಅಲ್ಲವೇ! ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೀ ಪ್ರೋನ ಮಾಡಿ
 ಮನೆಯ ಸಮಾಚಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುಬೇಕು.
 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ-ಸಂಜೀ ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರೋನು
 ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ
 ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ಇದೂ ಸಹ.

ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದು ಪ್ರೇಮವಿರದಿದ್ದರೆ
 ಆ ಮನೆ ಮನೆಯೇ ಅಲ್ಲ, ಸೃಶಾನ. ಸೃಶಾನದಲ್ಲಿಯೂ
 ಬಹಳಷ್ಟು ಹೆಣಗಳಿರುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಅವು
 ಪರಸ್ಪರ ಎಂದಿಗೂ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾತನ್ನೂ
 ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿ-ಪತ್ನಿ,
 ಅತ್ಯ-ಸೂಸೆ, ತಂದೆ-ಮಗ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಪರಸ್ಪರ ಸೋಡಿ
 ಮುಗುಳ್ಳಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಮನೆಯೂ
 ಸೃಶಾನವಲ್ಲವೇ? ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು
 ಸಮರ್ಪಣೆ ಇದ್ದರೆ ಜೀವನವೇ ಸ್ವಗ್ರಹ, ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತ
 ದೊಡ್ಡದಾದ ಸ್ವಗ್ರಹ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರು
 ಇದೆಯೇ? ಅಸೂಯಿ-ಅಸಹನೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ನರಕ
 ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ?
 ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.